

GĚČKO

ŠKOLNÍ OBČASNÍK GYMNÁZIA MIMOŇ

Redakční rada:

šéfredaktor :

T. Halbych
tomhalbych@gmail.com
Okénko do světa softwaru

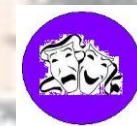
redaktoři:

K. Stachová
stachova.klara@seznam.cz
Ze života školy

Ze života školy

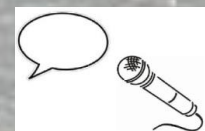
T. Stehlíková
stehlikovat@gymi.cz
J. Ružičková
Za oponou

L. Holajová
lenkaholajova@seznam.cz
Pro chvíli oddechu

R. Faltová
romaine.f@email.cz
Události, komentáře,
rozhovory

Pár slov na úvod

Pár slov na úvod

V minulém čísle jsme se těšili na jaro, které stále nepřicházelo. Máj byl studený, obloha stále zatažená. Pršelo rozhodně víc, než je zdravo, což k optimismu příliš nepřispívalo. A pak přišly povodně ,které jsou v posledních letech opravdu dost často Ale snad bude lépe, vody opadnou a začne svítit slunce.

I naše životy se někdy podobají počasí. Někdy máme pocit, že se nad námi stahují mraky, naše mysl je temná, nic nás nebaví. Máme pocit, že nic nemá smysl. Jsou chvíle, kdy se chováme jako sloni v porcelánu a zanecháváme po sobě spoušť podobně jako vichřice, krupobití a povodeň. A pak je náš život v troskách. Cítíme-li se bezmocní proti společenským nepravostem, zuříme. Někdy se dokážeme také vzbouřit. Vadí nám, když venku prší, ale na druhou stranu děšť smyje prach a špínu z ulic. I my někdy potřebujeme podobnou očistu. Občas je nutné vyčistit si nejen mozek, ale i tělo a duši. A po dešti přijde hezké počasí, my jsme plni energie a máme pocit, že náš život je jako nebe bez mráčku.

Jednoduše řečeno, vše se mění, čas plyne a voda teče. Ale některé věci přece jen zůstávají stále stejné. Po deseti měsících školy přijdou toužebně očekávané prázdniny. Maturanti je mají prodloužené, někteří (ne)studenti zkažené nějakým tím reparátem a ostatní více či méně zasloužené. I když bude počasí hrát svou roli i o prázdninách, nedejte se jím otrávit. Užívejte si jich naplno, abyste jednou měli na co vzpomínat. Já osobně dodnes vzpomínám na skvělé studentské prázdniny, kdy jsme s partou kamarádů procestovali jižní Čechy, spali jsme pod širákem a zažili jsme spoustu legrace. Bylo ošklivo, každou chvíli pršelo, a když jsme se vrátili do Mimoně, Ploučnice sahala až ke kinu.

Přeji vám všem krásné prázdniny a hezké a ještě lepší počasí.

M. Grigerová ☺

Ze života školy

Nahrávání CD Dračí polévka

V dubnu se moje spolužačka zúčastnila audionahrávání pro nevidomé děti. Sice se už o tom psalo na stránkách školy, ale já bych chtěla přece jen ještě něco k tomuto tématu dodat, jelikož jsme si o tom s Tájou povídaly.

Zeptala jsem se jí, jaký to byl pocit. Po této otázce jsem byla zavelena vlnou štěstí a kladných emocí. Odpověď byla asi následující: „Je to úžasný pocit! Přijet tam a čekat něco úplně jiného než se doopravdy stane!. Přijdeš tam a čekáš nějaké předvádění nebo něco takového. Ale já jsem přišla a stalo se něco jiného. Ano, sice se rozhodovalo o tom, kdo bude CD nahrávat, ale já jsem dělala něco úplně jiného, než jsem čekala, že udělám. Najednou byl cíl tak blízko a já chtěla hrozně vyhrát a pomáhat. Jsem opravdu ráda, že to takhle dopadlo!“ Po této vyčerpávající odpovědi jsem na Táju jen tak koukala a představovala jsem si to štěstí, které ji zaplavilo. Největší překvapení pro ni asi bylo to, že na celém nahrávání byla téměř jediná mladší čtrnácti let. A asi největší potěšení zase to, že mohla připomenout svůj rodný jazyk.

Obhajoby ročníkových prací

Stejně jako loni se konaly obhajoby ročníkových prací. Letos jsem to ale přece jen vnímala malinko více, jelikož přesně tohle mě čeká příští rok. Studenti si pilně připravili prezentaci, naučili se souvislý text nazpaměť a čekali, až přijde jejich první kapička potu, jejich patnáct minut. Poté, co všichni předvedli brilantní výkony, čekali už jen na verdikty vedoucích prací a oponentů. Nejlépe byly hodnoceny ročníkové práce z biologie. Přes to všechno ale patří všem kvartánům, vedoucím práce a oponentům obrovská gratulace.

Výběr témat ročníkových prací se také uzavřel v letošní tercii, jejíž žáci mají největší zájem o ročníkové práce z biologie - rekordních třináct žáků! Všem terciánům držíme palce a přejeme pevné nervy.

Komentáře

Když nejde o život

Prokrastinace. Pro spoustu lidí slovo tak neznámé, a zároveň téma všem tak blízké. Ač to tak na první pohled vypadá, nijak to nesouvisí s kastrací. Prokrastinace je něco, čeho se možná právě teď dopouštíte. Co to je?

Jestliže prokrastinujete, tak odkládáte své povinnosti na zítra. A zítra na pozítří. A pozítří na příští týden. Že jste si něco takového řekli zrovna včera? Do jisté míry touto globální chorobou trpí každý z nás. A v určitých obdobích je to znát čím dál tím víc.

Nemoc nejčastěji udeří plnou silou v období zkoušek, maturit a jiných (nejen) školních povinností. Bohužel, podle slov studentů, se jí nikdo nemůže bránit. A musím jim dát za pravdu. Abych mohla napsat tento článek, musela jsem nejprve sama okusit pocit absolutní prokrastinace, a skutečně to není nic lehkého. To neustálé odkládání úkolů ve mně vzbuzovalo nepříjemný pocit. Jak se asi musí cítit maturanti, kteří se řídí tím, že na vše mají dost času, dnešek není poslední den a nakonec se probudí v pondělí ráno se zděšením, protože vlastně najednou uběhlo několik let, dnes maturují a zatím stihli přečíst jen Slabikář. To by určitě nikdo z vás nechtěl zažít. Samozřejmě to ale není výsada všech, existují i pilní maturanti, kteří začnou s učením v neděli.

Ovšem ne vždy jde o prokrastinování. Existuje ještě jedna mírnější podoba této choroby – lenost. Příznaky jsou v podstatě podobné – místo práce, kterou jste měli udělat už včera, mnohem raději civíte na zeď, a to klidně i několik hodin... Dá se to léčit?

Vy jste sami sobě jak chorobou, tak lékem. Tím může být silná vůle, přesvědčení. Každý to může nazývat různě. Nejdůležitější je chtít. Ale kdo by se v dnešní době chtěl vzdávat takového, téměř bohémského, způsobu života? Koneckonců, když nejde o život...

Rozhovory

Když vznikalo toto číslo, měli naši maturanti písemnou část státní maturitní zkoušky právě za sebou a připravovali se na ústní část.

Otiskujeme rozhovor s dnes již absolventkou naší školy Veronikou V., která absolvovala testy z českého a anglického jazyka.

S jakými pocity jsi přicházela na testování, z čeho jsi měla největší obavy?

Byla jsem celkem v klidu. Říkala jsem si, že když stejnou maturitu musí zvládnout žáci na učňáku, tak proč bych to nezvládla já na gymplu?

Připravovala ses na testy nějak speciálně?

Žádnou zvláštní přípravu jsem nepotřebovala. Hodně mi pomohly přípravné semináře. Myslím si, že kdo chodí do školy a něco v ní dělá, ten se nemá čeho bát.

Jak hodnotíš obtížnost testů?

Čeština byla jednoduchá, i když některé otázky nebyly jednoznačné. Myslím, že ti, co se nad vším zbytečně dlouho zamýšleli, nakonec více chybovali. Test z češtiny byl založen hlavně na znalostech gramatiky. Pokud jde o sloh – každý si mohl vybrat, co mu nejlépe sedělo. Test z angličtiny mi také připadal lehký, v poslechové části jsem rozuměla všemu. Aby také ne, když jsem se učila angličtinu deset let.

Překvapilo tě v testech něco, nebo jsi měla pocit, že tě škola dobře připravila?

Češtinu jsme trénovali, v angličtině jsme si zkoušeli ilustrační testy. Vše bylo přístupné na internetu. Žádné překvapení se nekonalo.

Jaké byly reakce tvých spolužáků, měli podobné názory?

Bylo to tak půl na půl. Ale někteří měli strach, a tak se připravovali půl roku dopředu. Jiní v testech hledali složitosti a ve všem viděli chytáky. Byli i tací, kterým to připadalo těžké.

Testy, to je jen jedna stránka maturity, z čeho maturuješ v profilové části?

Z francouzštiny a z fyziky. Jazyky mi celkem jdou, takže z francouzštiny strach nemám, navíc jsme se na hodinách pravidelně od února připravovali. Fyzika je zásluhou pana učitele Matěchy mým oblíbeným předmětem a hodně věcí si pamatuju z jeho hodin.

Co budeš dělat po maturitě?

Chci určitě dál studovat a rozvíjet se. Mám poměrně velké ambice. Preferuji studium na Karlově univerzitě, ráda bych tam studovala práva. Pokud se tam nedostanu, chtěla bych to zkusit do Olomouce. Kdyby ani to nevyšlo, mám v záloze studium francouzštiny a angličtiny na Pedagogické fakultě Masarykovy univerzity.

Brzy bude po všem. Skončí maturity, vaše třída přestane existovat... Bude se ti po naší škole stýskat?

Jedna etapa života skončí, ale zase něco nového začne. S některými spolužáky se určitě budeme vídat v Praze... Myslím, že jsme byli dobrý kolektiv a že se budeme scházet na srazech. Na této škole jsem našla skutečné přátele. A co dále na naší škole hodnotím kladně? Rozhodně osobní přístup učitelů k žákům.

Děkuji za rozhovor a hodně štěstí nejen u přijímacích zkoušek, ale i v dalším životě.

Okénko do světa softwaru

CLOUD

Pokud už nevíte, kam se svými důležitými daty, které chcete mít neustále u sebe, a nechcete s sebou neustále nosit flash disky, je cloud přesně to, co potřebujete. V následujícím článku vám chci představit alespoň ta nejdůležitější cloudová úložiště.

DROPBOX

Dropbox je průkopníkem všech cloudových úložišť. Je podporován téměř všemi operačními systémy. Rozhraní Dropboxu je velmi jednoduché a obsahuje i mnoho užitečných nástrojů od jiných firem. Spoustu souborů je možné upravovat přímo ve cloudu. Jednou z mála nevýhod je dostupnost pouze v angličtině a bonusy za šíření „spamu“ na vašem facebookovém účtu s nabídkou založení Dropboxu.

DISK GOOGLE

Google Drive je relativně nové úložiště. K jeho využití není nutný žádný program, stačí jen otevřít prohlížeč (Internet Explorer, Google Chrome, atd.). Celé jeho rozhraní je v češtině. Je zde velmi propracovaný systém sdílení, který umožňuje nahlédnout do vašeho cloudu i ostatním. Výhodou je i možnost upravování dokumentů přímo ve vašem prohlížeči.

MICROSOFT SKYDRIVE

Skydrive nabízí nejvíce prostoru zdarma. Je celý v češtině. Neobsahuje příliš funkcí, ale přesto je velice spolehlivý. Je určen především k synchronizaci dat mezi různými počítači, ale některé známé soubory je schopný editovat. Vše je zde velmi jednoduché a intuitivní.

ICLOUD

iCloud je velice zajímavé úložiště od Applu. Jeho hlavním účelem je synchronizace různých souborů na zařízeních od Applu. iCloud je schopný vystopovat i váš ztracený mobil. Chybí zde téměř všechny pokročilé funkce, a proto je lepší kombinovat s jiným cloudem.

Za oponou

Odkaz Dračích jezdců

Eragon je obyčejný chlapec, který musí tvrdě pracovat se svým bratrancem na strýcově farmě, aby se uživil. Vede celkem jednotvárný život. Jednoho dne se však vydá do lesa na lov.

Jak to už bývá, něco se stane. Objeví modrý kámen, který není jen tak obyčejný. Vyklube se z něj malá dračice, již Eragon pojmenoval Safira. Z mladého kluka se stal Dračí jezdec.

Skutečnost, že vlastní draka, ho dostává do velice nebezpečné situace. Zemi totiž vládne zlý král a ten se každého jezdce pokusí dostat do svých služeb, nebo ho zabije.

Eragona navštíví královi temní služebníci a tím začíná jeho dobrodružný a drsný příběh, plný bojů a ztrát. Potká spoustu nepřátel, ale pozná i přátele.

A osud světa Alagaesie bude nejspíše ležet v jeho ruce...

Informace o knize a jejím autorovi

- * Autor: Christopher Paolini
- * Série: *Eragon (2004), Eldest (2005), Brisingr (2009), Inheritance (2012)
- * Vydavatel: nakladatelství Fragment
- * K Eragonovi byla namluvena audiokniha, chystá se nahrávání dalších knih.
- * Premiéra filmu Eragon byla v roce 2006, ale film neměl příliš velký úspěch.
- * Eragon je autorovým debutem.
- * Christopher Paolini byl v květnu 2012 v Praze, kde měl na Václavském náměstí v knihkupectví Luxor velkou autogramiádu.
- * Na stránkách nakladatelství Fragment si můžete koupit tričko s potiskem Inheritance, což je poslední díl a zároveň název série v angličtině.

Slovo za slovem

Zatím jsem četla jen první tři díly a poslední mě ještě čeká, ale musím narovinu říct, že tato série je jedna z mých nejoblíbenějších. Christopher Paolini mě svým magickým příběhem dostal. Jednoduše vás chytí do svých spárů. Budete v příběhu s hlavním hrdinou. Ucítíte nejen les a vítr, ale i bolest ze ztráty. Hrdiny knihy si oblíbíte a budete se strachovat o jejich životy.

Všechno pochopíte poté, co se octnete ve světě, kde se bije mečem o meč.

Pro chvílku oddechu

Autobus má poruchu

Jedou blázni autobusem do blázince. Autobus se porouchá. Řidič se na to kouká, když vtom jeden blázen vyleze z autobusu a říká: „Já vím, co tomu je!”

Řidič mu odpoví: „Nic nevíš, zalez.”

Po půlhodině zase blázen vyleze: „Já vím, co tomu je!”

Řidič opět odvětlí: „Nic nevíš, zalez.”

Po další půlhodině vyleze blázen znovu: „Já vím, co tomu je!”

Řidič na to: „Tak mi to řekni, ty chytrolíne!”

Blázen na něj koukne a prohlásí: „Je to rozbitý!”

Partnerský rozhovor

Ona: Ahoj!

On: Nooo konečně.

Ona: Chceš, abych odešla?

On: Ne, nehrabe ti? Jen ta představa je hrozná!

Ona: Miluješ mě?

On: Samozřejmě, celé dny a noci.

Ona: A podváděl jsi mě někdy?

On: Ne, nikdy! Proč se tak hloupě ptáš?

Ona: A budeš mě někdy líbat?

On: Jasně! Při každé příležitosti.

Ona: A byl bys schopný mě praštit?

On: Zbláznila ses? Vždyť víš, jaký jsem.

Ona: Můžu ti důvěřovat?

On: Ano.

Ona: Miláčku!

Ted' si to přečtete odzadu...

Vražedné fotografování

Lord provádí přátele zámekem a ukazuje jim své lovecké trofeje. Mezi hlavami je i hlava s podivným úsměvem.

„To je taky váš úlovek?” optá se jeden zvědavec.

„Ano, tchyně. Do poslední chvíle si myslela, že ji budu fotografovat.”

Pirátský útok

Vyprávěl námořník přátelům o svých dobrodružstvích v Jižní Americe: „Co vám mám povídat? Bylo to strašné! Indiáni vpravo, indiáni vlevo, indiáni všude kolem nás... Kam se člověk podíval, všude indiáni na svých lodích. Přirazili k naší Margaretě a už se houfem drali na palubu...”

„Proboha! Co jste dělali?”

„Už bylo pozdě. Nedalo se nic dělat a tak jsme od nich museli koupit pár výšivek, nějaké koberce, několik vyřezávaných nožů a masek.”

17.6. 2013